

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 50 „
 Egyes példák ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nádossy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó fölszó-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl
 Előfizetések elfogadtatnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadtatnak.

Szakiskolát Baranyának!

(Elbé.) Farsang van, a nóták évada. S így nincs mit csodálni azon, hogy újból egy régi nótát elevenítettek föl, hogy t. i. nagyon is elkelve nálunk itt Baranyában legalább is egy alsófoku szőlőszeti iskola.

Hát ez bizony nem is volna tréfadolog, csak hogy eddigi megfigyeléseim szinte babonássá tettek; mert valahányszor a bekezdés ily ominosus stylusban kezdődött, hogy: „A magas kormány szándékozik . . .” stb., úgy rendszeren Baranyamegye a dologtól — elesett.

Annyit naponkint szemüveg nélkül is látunk, hogy a magas adók, az emelt munkabér, a szaporodott külömbféle költségek s végül mindehhez a természeti kalamitások oda kényszerítették a gazdát, hogy üzletét a legintenzivebb alapra fektesse, hogy észszel folytassa ott, a hol az erő elérte a netovábbot s így a legmagasabb terméshasznót elérni képes legyen. Ámde nem gondolhatok nagyobb képtelenséget, mintha valakitől olyasmit kívánunk, a mit voltaképp nem is tanult, hanem — hogy úgy mondjam — mintegy hagyományképp maradt reá.

Föltéve a legjobb esetet, hogy kedvező viszonyainknál fogva maga az anyatermészet segít a nyers anyag előállításában; még mindig emberre van szükség a gáton, ki szerzett szakértelmével ezen anyagból kereskedelmi árut s világpiaczi cikket készíteni képes legyen. Itt már megszűnik a hagyomány ereje s működését kezdi a fejlesztett szakértelem. A mun-

kás kezét ekkor már a szakértelemnek kell vezetnie.

Tehát tanulni; ámde hol?

Szakintézeteink, melyeknek föladata volna az egyes vidékeknek megfelelően, a gyermeket az apja mesterségére tanítani, oly távol esnek tőlünk, hogy csak kivételesen kedvező körülmények között juthat egyik-másik oda. A nagy többség, hogy úgy mondjam: a zöme, rendszeren itthon marad. Műveli örökölt szőlőjét s kezeli borát úgy, amint azt az apjától tenni látta. S ha aztán a végén mégis csak azt kell tapasztalnia, hogy legszebb reményei ködfátyolként oszlanak szét s az anyagi boldoguláshoz legalább is oly messze van mint Makkóhoz Jeruzsálem, akkor fűtől fáig panaszkodik, hogy manapság már tán holtig sem lehet megélni.

Egészen más viágításban tűnének elő a kép, ha az illető családtag a kiképzést esetleg közvetlen közel itthonában nyerhetné. Világos nézetek, józan észjárás és tisztult eszmék eloszlának ama ködös elfogultságot, mely közgazdászati ügyeinkre bénító súlylyal nehezedik. A legszebb tudomány is akkor volna kihatóan gyakorlati értékű, ha népszerű ismeretek alakjában kiszivárogná azon osztály közé, a mely vele a tett mezején verejtéke mellett foglalkozik. Ekkor találkozónék az ész az erővel s karöltve kilátásuk volna a siker révét elérhetni.

Annyira legalább is ismerjük állami háztartásunk fináncziális állapotát, hogy belássuk azt, hogy a legjobb akarat mellett is a kormány minden puttonyháti vi-

déknek nem állithat szőlőiskolát. Erre azonban Baranyának határozott jogosultsága van. Itt van Szilvás, Villány, Szent-Miklós, Pécs stb. mindmennyi oly vignetta, a mely előtt még az amerikai yankée is készséggel emel kalapot. Aztán a szomszédos Tolnában sem terem ám mindenütt káposztalé. Meg aztán Szegszárd is tán előbb érne Pécsset, mint a most legközelebbi Budapestet.

Nem szabadna tehát a kormánynak ily körülmények közt takarékoskodnia; mert sokszorososan megnyerné a réven, a mit áldozatul hozna a vámon. Meg kellene a kormánynak gondolnia azt, hogy ezáltal megerősitené legalább három megye adózó képességét. Az értelemfejlesztéssel emelné az anyagi jövedelmet s biztosítaná az adóalapot.

Tagadhatlanul igaz az, hogy Baranyamegye első sorban szőlő és borvidék; de sok körülmény szól mellette, hogy ezen alkalommal a gyümölcsészet fejlesztése is bevonandó volna. A szőlő is végre gyümölcs lévén, a két közeli rokont nagyon könnyen lehetne egy kalap alá hoznia. Erre pedig megyénk úgy talaji, mintég-alji viszonyai kitünően alkalmasak; szükségét pedig anyagi helyzetünk súlyedő állapota napról-napra hangosabban kívánja.

A gyümölcsstermelés fejlesztése és átalánosítása dolgában is megyénk a kormánynak mostoha gyermeke. Kinevezett ugyan a részére egy gyümölcsészeti vándortanítót, ki azonban a priori kenyere érdekében, lekötött ember lévén, az ügyet legjobb akarata mellett is csak hézagosan

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

A régi jó pajtásokhoz.

Jó pajtások, vig ezimborák!
 Hova lett a régi kedvünk,
 Melylyel minden búbanatot
 Borba öltünk, eltemettünk?

Vajjon mikor habzik újra
 Gyöngyöző bor a pohárba,
 Mikor fürdik szívünk megint
 Tomboló kedv mámorába?

Gyujt-e még a cigány-zene,
 Az „isteni csárdás” hangja,
 Mikor szívünk a klárinét
 Futamait újra hallja?

Gyulladunk-e valaha még,
 Olyan kedvre, olyan lánggra,
 Hogy felszökve az asztalon
 Kerekedjünk szilaj tánczra?

Én azt hiszem, soha többé!
 A bohó kor lett, vége . . .
 A vigzajos ifjúkornak
 A férfikor állt helyére.

Mindegyőnknek családja van
 S nagy az élet gondja, terhe,

Nincs ilyenkor az embernek
 Tivornyára való kedve.

Csendesebb a szív verése,
 Az ereken nem forr a vér,
 Lassu mint a hegyi patak,
 Midőn folyam medrébe ér.

A jó kedv, az ifju lélek
 Szilaj verseny-paripája,
 Az életnek göröngyeit
 Eke elé fogva járja.

Nem mulatunk mi már többet,
 De miért is mulatoznánk?
 Munka után haza térve
 Otthon nagyobb öröm vár ránk.

Kis feleség lány kacsója
 Letörli a verejtéket . . .
 Szép szemének mosolygása
 Menyországról mond meséket.

Várady Ferencz.

Az én falum.

II.

Ott voltunk épen tollfosztáson a tisztartó urnál. Bevolt rendelve, a hány vászonceléd csak van az egész faluban, mind. Mindegyik előtt

ott állt garmadába rakva a toll, a mit a hajdú kimért eléje. Persze ott settenkedtünk körülötünk mi is, férfiak, mert ha nem is tudunk sokat a tollfosztáshoz, azért nem esik rosszul odatelepedni a fehérség közé, aztán elévödni a fiatalabbakkal (Istenem! milyen szép lányok vannak erre mifelénk!) meg áhitattal hallgatni az öregebbek beszédét, a kik jól tartják szóval az egész társaságot.

Van olyan is, a ki vissza tudja vinni az emlékezetét a nagy tűzig, mikor a templom is elégett, olyan is akad, a ki még egész tisztán emlékszik a nagy áradásra, mikor tisztartóékhöz (akkor még az öreg Mayer lakott itt, ugyanaz, a kit a forradalomban a ráczok föl-kötöttek) csónakon jártak be a béresek robotba; de azért egy sem tesz túl Sári néni, a ki már a nagy pestisbetegség idején — úgy hatvan esztendővel ezelőtt — menyecske volt.

A fekete halál elvitte az urát, mind a két gyereket, meg az apját is: maga maradt a szegény asszony, egészen maga.

Azóta sok baj meg csapás érte, elvesztette mindenét, a mije csak maradt, de egyet nem vehettek el tőle: az ő mindig beszédre

szolgálhatja. Kapott tehát az illető a meglevő tarisznyájához még egyet s lett belőle baranyai dupla tarisznyás — ha mindjárt Tolnavármegyében született is.

A tapasztalat lehet a tanum reá, hogy ez uton a gyümölcsészet Baranyában fölvirágozni sohasem fog. A hol nincs alap, nagyon bajos ott tovább építeni. Pedig ezen alapot megadni épen a szakiskolának volna első és elengedhetlen föladata.

Akkor tehát, a midőn a szóba hozott mozgalom megindításnak néz elé, legyünk tisztában a czállal s mondjuk ki, hogy: gyümölcsészeti és borászati szakiskolát Baranyának!

A közigazgatási javaslat, legalább ennek az a része, mely a megyei közigazgatás államosítását s a megyei tisztviselők kinevezését tartalmazza, miként az „E-s“ teljesen biztos forrásból értesül, még ma se jutott abba a stádiumba, hogy ennek a parlament elé terjesztése lehető, vagy csak az előterjesztésnek időpontja is meghatározható lenne. A javaslat ugyan kész, vagy legalább egy javaslat kész s ez a belügy-miniszter által tárgyalási alapul egyelőre elfogadtatott ugyan, de e fölött a minisztertanács végleg s minden részletre nézve még meg nem állapodott, se az egyes szakminiszterek végleges véleményét az egész állami igazgatás egyöntetűsége s egybevágása tárgyában, formaszertüleg nem nyilvánítottak. Hátra van még a javaslat főbb elveinek a s z a b a d e l v ü p á r t tekintélyesebb tagjaival való bizalmas megbeszélése is, mit a kabinet feje, gr. Szapáry Gyula meg akar tenni, mielőtt javaslatát a kabinet részéről előterjesztené s ekként a nyilvánosságnak átadná. Ehhez véve, hogy az ülészek még hátralevő részében fölötté fontos javaslatok kerülnek szőnyegre s hogy az államosítás által okvetlenül föloldozandó parlamenti igazgatottságnak kikerülése ama javaslatoknál kívánatos: semmiképen sem tekinthető eldöntöttnek, hogy a kinevezési javaslat már ez ülészekben előterjesztetik.

A vármegyei kombinációk.

A járások egyikéből a következőket írják nekünk:

Ha figyelemmel kísértük megyei életünket különösen a közelebbi multban, tapasztalhattuk, hogy bizonyos irányadó körök a megyét föltétlenül uralták, sőt uradják jelenleg is. Mindenkor és mindenben az történik, a mit ezen, úgynevezett „irányadó körök“ határoznak, ők képviselik megyénkben az isteni gondviselést: az értekezletek, a bizottsági tagok, sőt maguk a közgyűlések is csak arra látszanak hivatva lenni, hogy

kész nyelvét. Mikor kicsike volt — legalább én úgy hiszem — akkor is mindig pötyögött a szája, s ha mással nem, a babájával diskurált; mikor aztán olyan süldő leányka lett (a városban az ilyeneket bakfisnak hívják), akkor a lánypajtásaival nem volt vége-hossza a beszélgetésnek; akkor meg, mikor eladó lánynya serdült, a sővényen át csevegett a legényekkel; a hogy fejkötő alá került, felcsapott a többi asszony közé a világot — meg melleleg a mi falunkat — szapulni, most pedig, vénségére, emlékeiből él és nem győzi elbeszélni az egész falu flatalságának (hozzá képest az ötven esztendősen öregek is fiatalok), hogy mi minden ment ő már körösztil.

Ma épen vasárnap van, a gazdaság után se kell nézmem, hát ráérek úgy, a hogy papirra vetni, a mit Sári néni tegnap is elmesélt.

— Tudom, nem mondtam még el nektek gyerekek, a Virágh öreg birónak a históriáját. Hejh, pedig be fura egy történet volt ez annak idején! Két falu paraszta nevette érte az öreg birót, pedig biz' Isten, nem érdemelte meg szégyény. A Virágh Daniról beszélek, arról, a kinek a gyerekei később, hogy az öreg meghalt, úgy

az irányadó körök előleges, kézalatti megállapodásait szankezionálják.

Nem akarunk messze benyúlni megyénk életébe, csak föl akarjuk hívni a megyei közönség figyelmét a legközelebbi értekezletre és egy régebbi konferenciára, a melyekkel különösen a tisztviselők kijelölése kérdésében nagy és fontos szerepet játszottak a — rendezők.

Midőn hangsúlyozni kívánjuk, hogy nem találjuk egészen egészségesnek azon állapotot, midőn csak a legmezitlenebb személyi kérdésekben tartatnak konferenciák, a megye igazán vitális ügyeiben, sőt annak már egész elementáris erővel előre tóduló lét- és nemlét kérdéseiben pedig ily értekezletek aligha, vagy egyáltalán nem is tartattak, egyuttal hangosan figyelmeztetni akarjuk megyénk közönségét arra, hogy az ilyen értekezletek vajmi kevésbé szoktak következetesek lenni.

Igy az irányadó körök értekezletén 1886. szeptember 26-án nagy applomball mondták ki azt az elvet, hogy ezután a tisztviselők előléptetésénél a szolgálati éveket fogják tekintetbe venni s ekkor ezen elvvel a bukásra szánt Perczel Miklós akkori főispánt hátrálásra kényszerítették egy jelöltjével, kit a sásdi főbiróságba akart beszeríteni s kivítették, hogy egy régebbi, bár — amint a következményekből kitént — gyengébb képzettségű s erélytelenebb jelölt választatott meg nem ugyan a sásdi, hanem egy más főbirói állásra. A legközelebbi értekezlet azonban már elfelejtette a gradualis promóció nagy elvét, mert oly kombinációkba engedte magát beteretetni, melyek — úgy látszik — több derék, régi tisztviselő ellen irányultak pedig e régi tisztviselők éppen a kimondott gradualis promóció elve folytán nem mozogtak, nem hizelegtek, nem antichambriroztak, mivelhogy hittek a kimondott szó komolyságában s mondjuk: megváltozhatatlanságában.

És ime, most oly nevek jöttek forgalomba s oly egyének lettek népszerűsítve gőz- és nem gőzerővel, a kik — ha a szolgálati idő jönne a kimondott elv szerint tekintetbe — a legközelebb megüresülendő helyek betöltésénél éppen semmi joggal sem bírnának. No, de a kombinációk még nem tények és mi nem akarjuk hinni, hogy oly férfiak, kik 1886 iki értekezletben a gradualis promóciót hirdették Jeszenszky Ferencz alispán elnöklété alatt, ma Szily László alispánása alatt a saját maguk elvét kigúnyolják; nem hiszik, mert hiszen e férfiak közt volt maga Kardos Kálmán, sőt Szily László is. A mélyentisztelt értekezletek mozgató „erőinek“ nem ártana kissé jobban szétnézni a megyében és inkább fölkeresni a tehetségeket, kik a „vidéken“ szerénykednek, mert meggyőződhetnének arról, hogy valamint főjegyzőnek való ember is találkozik a „vidéken“, úgy találkozik bizonyára nem egy olyan tisztviselője is a megyének, ki szolgálati événél és igazán érett képességénél fogva beválik — főbirónak is. Nomina non sunt odiosa.

elkallódtak, hogy bizony az utszéli árokban pusztultak volna el egytől-egyik, ha meg nem könyörülnek rajtuk. A te öregapád fogadta magához a legkisebbet, a leggyámoltalanabbat, — a tiéd, Miska gyerek:

— Ühüm! — mondta a megszólított legény; mi többiek pedig ámulva néztünk rá, hogy érdeme nélkül bekerülhetett a Sári néni elbeszélései közé, ha másképp nem, hát az öreg apja utján; ő azonban közönyösen vette szerencsését.

— Az a legkisebb lány volt, — szolt tovább a mese, — szemefénye a te öregapádnak. Mikor még akkora volt, mint az ujjam, már akkor megmutatta, hogy helyre egy lány lesz az eszemadta; hát még mikor felesöpörődött! Bolondja volt annak leánynak, a hány legény volt a falunkban, mind; de ő egyre se nézett valami szívesen, úgy tett, mintha semmit se akart volna tudni a szerelemtől; a nevelő apja volt neki mindene. Neki is adta magát a búsulásnak nem egy suhancz, a ki a fejébe vette, hogy a Virágh Eszti nélkül nem tud megélni, de annyira egy se vitte, mint a Harka Laczi, a ki bújában a Dunába ugrott és el-

HIREK.

— **(A járvány.)** Az újabb betegedésekről értesítő hivatalos kimutatás szerint jan. 13-án 3, 14-én 6, 15-én 1 újabb betegedési esetet jelentettek be. E hó 13-áig összesen 880 beteg volt, ezek közül meghalt 57, gyógyuló félben van 787, gyógykezelés alatt van 36. — A járványbizottság csütörtökön ülést tartott, melyen fölolvasták Fodor dr. levelét, melyben erősen ajánlja a legkiterjedtebb tisztaságot, a pöczegődrök gyakori kitisztítását és áthatatlan anyaggal való bevakoltatását, a nyirkos lakások átalakítását stb. — továbbá föl hívja a hatóságot, hogy gyakrabban küldjön föl vizpróbákat a további vizsgálódások végett. A bizottság hosszú tárgyalás után elhatározta, hogy a levélben foglaltaknak eleget tesz a lehetőséghez képest, azonkívül a plébániákat föl hívja, hogy a lelkészek a szószékekről oktassák a köznépet a közegészség követelményeire.

— **(A jégről.)** A pécsi korecsolyaegylet jégpályáján naponként élénk és vig élet foly le a korecsolyázók között. A szép nem neki pirult areczal rugja maga alatt tovább a jeget és csinálja az úgynevezett: „bognikat“, néha-néha közelebbi érintkezésbe jöven a hideg jéggel. Mult vasárnap a katonazenekar hangjai mellett mulattak a korecsolyázók; négyest is táncoltak vagyis jobban mondva korecsolyáztak. A mint értesülünk, a korecsolya-egylet nagyszerű jégünnepelet tervez, melyre az előkészületeket már meg is tették. Szép, hideg időt kívánunk hozzá.

— **(Élet a jogakademián.)** A pécsi jogakademián újra megindult a pezsgő élet; a jogászok, kiket a járvány elijesztett, úgyszólván már mind megérkeztek. A folyó hó 24-re tervezett táncestély előmunkálatait már megkezdtek, s fáradtságot nem ismerő szorgalommal törekednek arra, hogy az a legjobban sikerüljön. Valami kis meglepetés is vár a hölgyekre, de a rendezőség szigorú titkot csinál belőle. A hölgyek jól teszik, ha végére járnak e titkolódzásnak, s minél nagyobb számmal jelenvén meg a táncestélyen, személyesen rántják le a leplet a titokról.

— **(Dalestély.)** A „Pécsi Dalárda“ február hó 4-én tartja meg alapszabályszerű táncestélyét, s utána, farsang utolsó keddjén pedig, megtartja rendes farsangi tréfás estélyét, melyre már nagyban készül a dalegylet.

— **(Helyőrségi estélyek.)** A katonai műnyelven úgynevezett „Garnizons-estélyek“ az idei farsangot is élénkíteni fogják. Mint velünk a rendezők külön értesítésben tudatják, az első ilyen estélye ma szombaton lesz a „Hatytu“ termeiben. A rendezőség külön meghívókat nem bocsát ki, hanem a lapok útján hívja meg a tisztviselők kedvelőit s egyszersmind arra kéri a hölgyeket, hogy egyszerű toilettben jelenjenek meg.

emésztette magát. A plébános ur nem is akarta eltemetni, most is ott fekszik a temető szélén.

— Az az elhagyott sir az övé, ott a csőzház mellett? — kérdezte az egyik vászoncseléd, a kit úgy látszik nagyon meghatott a szerelmes történet.

— Az, — volt a felelet, — az, a melyikre úgy ráhajlik a fehér akácza, aztán úgy ősz felé ráhullatja a sárga leveleit meg a barna hüvelyeit, hogy egész tarka lesz az a sir tőle. Persze nincs, a ki gondolná, a ki tisztogatná; nem volt a szegény gyerekek egy jó akarója sem az egész faluban. Bezzeg takargatják, sörögetik, tisztogatják a Gadó Pistáét, mintha legalább is generális vagy mi az isten csodája lett volna az a fiú. A hogy hazakerült a katonaságból, aztán három csillagot hozott magával a hajtókáján, a szülei, mivelhogy valóságos strázsamester volt, majd föl falták nagy gyönyörűségükben; megadtak neki mindent, a mit szemé-szája csak megkívánt. Persze, hogy vérszemét kapott a gyerek, elkorhelykedett, a virradat vetette csak haza a korecsolyából, aztán ehol ni, itt az eredmény: ma már a föld alatt van; akárhogy takargatják avval a márvány-

— **(Somogyi szintársulata)** némi deficizettel végezte a sáson Győrött; de Sopronban, ahol e hó 5-ike óta tartja előadásait, biztosítva van az eredmény. A soproni szinpartoló egyesület ugyanis 5000 frtos bérletet gyűjtött s azonkívül 1000–1400 frtnyi segélyben részesíti a magyar szintársulatot.

— **(Rejtélyes halál.)** Különös körülmények között halt el Ráczipetrén valami Helmrich nevű egyén, aki Iglából vetődött ide s egy német parasztesaládnál tartózkodott. Helmrich, ki a napokban állítólag 3000 frtot kapott Iglában lakó testvéreitől, s azt a pécsi takarékpénztárban helyezte el — a napokban hirtelen meghalt. A házbéliek azt mondják, hogy hasthpusban; de többnek gyanuja van, hogy nem természetes halállal mult ki. Jelentést tettek tehát s a vizsgálat most a rejtélyes halál okait keresi. Bizonyosat nem lehetett még megtudni, mert a bonczolás eddig nem ejtetett meg.

— **(Betörés.)** 14-től 15-re virradó éjjel, Hnilicska Antalnak a kolóniába vezető út mellett levő pinczéjébe, eddig ismeretlen tettesek, betörték és onnét egy borszivattyúhoz való réz csövet, továbbá egy pálinka-kazánhoz való réz csövet loptak el. Ez a betörés azért érdekes, mert minden esztendőben fordul elő így téli időben, hogy egyes pinczebetörők csakis „rézcsövekben dolgoznak.“ Vajjon nem valami titkos rézöntő-konzorcium titkos megbízottai ezek a mi vörös-réz tolvajaink?

— **(Kis György.)** a baranyamegyei születésű tehetséges szobrász, jelenleg Berlinben van és Baernwald Róbert műtermében dolgozik I. Vilmos császár egy hat méter magas lovaszobrán. A művész közelebb egy kis vázlatot készített, mely Arany Jánost a muzsák között ábrázolja. A költő ül, baljában nyitott könyvet, jobbában írót tart; jobbja felhőn lebegő muzsa a fülébe sug, balról egy másik muzsa áll, kezében babérral és bámulva néz a költőre. Háttul ágaskodó pegazuson nemtől ül és egy kósár rózsával szárnyas lovát eteti, balkarját pedig magasra emeli. A pegazus hátára meg egy muzsa dől és lantját pengeti a költő énekéhez. Kis György e csoportot a Margitszigetre tervezte és sóskuti kőből faragná ki.

— **(Harmincz éves színészkedésének)** ülte jubileumát Mezei Péter, jelenleg Makó szintársulatának Szegeden időző tagja, ki 4 évvel ezelőtt — a kedélyes apa és operett-buffó szerepekben — a pécsi színházlátogató közönségnek is kedvenc színésze volt. A jubiláló színész tiszteletére pályatársai valóságos ünnepet rendeztek a szegedi színházban, a hova nagy számú közönség is elvitte a maga tiszteletadóját a szegediek régi kedvelt színészenek. Pályatársai ezüst koszorúval és egyéb ajándékokkal tüntették ki, a közönség köréből pedig több szép babérszort nyújtottak föl a jubilánsnak, ki ez alkalommal legjobb szerepeinek egyikét, a „Nagy apó“ czimszerepét játszta. A szegedi napilapok mind a legnagyobb elis-

merés hangján szólnak Mezei kiváló játékaról, melylyel több éven keresztül különösen Szeged közönségét volt alkalma meggyőzni arról, hogy a vidék egyik első rangu színésze.

— **(A vörösmarti önk. tűzoltó egylet)** f. hó 10 én, saját alapja javára, táncvigalmat rendezett, melynek eredménye a rendezők ügyessége folytán s a magyarság áldozatkészsége által megközelítette a nagyvárosok hasonló multságainak sikerét. A tiszta haszon ugyanis 87 frt. — Levelezőnk konstatálja, hogy a nép kezdi belátni ez egylet fontosságát s mind jobban-jobban pártolja. Sajnos azonban, hogy a németiség még mindig nagy hidegséget mutat ez őt is érdeklő egylet iránt.

— **(A sásdi társaskör)** f. hó 14-én tartotta tisztújító közgyűlését. A tisztviselői kar fölkiáltás által következőkép alakult meg: Elnök Kiss Aladár főszolgabíró, jegyző Szinkovich Károly, igazgató Kasza Sándor dr., választmányi tagok: Gundy Miklós, Rihmer Elek, Szily János; Stein Ferencz dr., Polgár József és Plainer Lajos. A fiatal egyesület — az elnök jelentése szerint 45 tagból áll. Tekintve az egylet 2 hónapos fennállását, már is szemmel láthatólag halad a társadalmi élet Sásdon, s hihetőleg a messze jövőbe is ki fog hatni ez egyesületnek a társadalomra jótékony működése.

— **(Vád alá helyezett országgyűlési képviselő.)** A „Székesfehérvár és Vidéke“ nyomán — csekély kivétel nélkül — majdnem minden hazai lap, köztük egyik helyi ujság is, közölte, hogy Szendrey Gerzson gyakorló ügyvéd és a dárдай terület országgyűlési képviselője ellen okirathamítás miatt bünvádi följelentés tétetett; továbbá, hogy a befejezett vizsgálat után a delegált pestvidéki kir. ügyész megtette indítványát, mely szerint Szendrey Gerzson okirathamítás büntette miatt vád alá helyezendő és ellene a végtárgyalás megtartandó, s a törvényesség elfogadta az ügyész indítványát. — Erre vonatkozólag Szendrey Gerzson képviselőtől levelet kaptunk, melyben kijelenti, hogy a fönt ismertetett hir nem egyéb, mint a közvélemény meghamisítása a jóhiszemű újságolvasó közönségnek szándékos félrevezetése. A Szendrey ellen indított ügy 5/B. 1891. sz. a. teljesen beszüntettetett. Ez ügyben tulajdonképen ő volt a megcsalott, mert adósa előtt, mint jóhiszemű hitelező előtt, hamisan vallotta magát azon nevében álló ház tulajdonosának, melyet pedig évekként eladott. Egyébként — úgy mondja Szendrey — ez az ügy a vele évek óta ellenséges viszonyban álló telekkönyvi bíró bosszújából keletkezett, a kire ő néhány ügyetlen végzése miatt nagyon rápirított; most pedig rendkívüli nagy igazságának kellett lenni, — mondja tovább levelében — hogy saját bírótársai pirítottak rá, midőn — miután a kihallgatás során Szendrey azon ügyetlen végzésekre hozott kir. táblai végzéseket a vizsgálati jegyzőkönyvben a bíróság figyelmébe ajánlotta — erre a bünvádi eljárást

beszüntette. A tisztesség megkivánná, hogy azon lapok, melyek a vád alá helyezés hamis hírért tudomást vettek, e helyreigazító sorokat is átvegyék.

— **(Halálozás.)** Hufnagel József e hó 15 én, 74 éves korában elhunyt Pécsen (Orsolatecza 23. sz.)

— **(Hymen.)** Szabó Gyula baranyaszari körjegyző eljegyezte Páhok Czeccilia kisasszonyt, Páhok Lázár tornási tanító leányát. Ugyancsak Páhok Lázárnak fia, Ifj. Páhok Lázár eljegyezte Borsitzky Örsike kisasszonyt B.-Vaszarón.

— **(Megüresedett körjegyzői állás.)** A bikali körjegyzőség — lemondás folytán — legközelebb megüresedik. Mint levelezőnk írja: legtöbb kilátása van ez állásra Magda, ottani segédjegyzőnek.

— **(A karlóczi g. k. szerb egyházi kongresszus)** mint biztos forrásból értesülünk, ez év tavaszán, husvét és pünkösd közti időben fog ismét összeülni. Ez alkalmat felhasználva Jagics József és Mihalcics István a mohácsi kerület kongresszusi képviselői a kongresszushoz és Brankovics György patriarchához intézendő részletes memorandumot dolgoztak ki a baranyamegyei g. k. plébániák, iskolák és egyházközségek rendezése tárgyában. A g. k. egyházi ügyeket szabályozó 1868. évi aug. 10-ediki legfőbb kir. rendelet életbeléptetése óta ugyanis alig van Baranyában hitközség és plébánia, mely a fent mondott rendelet értelmében szervezve lenne, s alig van iskola, mely annak megfelelőleg vizsgázott tanítóval és kellő felszereléssel bírna. Ezen állapotokon ez ideig a hitközségek — hivatás csekély számánál fogva — legjobb akarat mellett sem segíthettek; mert a papi fizetés minimuma 400 frtban, a tanítói 340 frtban van megállapítva, melyet alig 300–600 hivatás számláló hitközségek önerejükkel fedezni képtelenek lévén, legtöbbet szenvedett az iskolaügy; mert a pap valahogy csak beszedte a fizetését, a népnevelés azonban általában néhány kila buzáért és kukoriczáért fogadott, valamelyest irni tudó és egyházi éneken jártas kovács, szabó vagy más végzett mesteremberre bízott. A memorandum ezéjla a kongresszus és a patriarcha különös figyelmét fölhívni e tarthatatlan állapotokra s ama módokra és eszközökre, melyekkel e siralmas állapotokon segíteni lehetne. E memorandum fölött leendő tanácskozási és illetékes helyre fölterjesztés czéljából a mohácsi g. k. esperesi kerületbeliek február 5-én Mohácson értekezletre jönnek össze, melyre minden pap, tanító s hitközség két küldöttje lesz hivatalos. E memorandumra és részleteire annak idején még visszatérünk; figyelemmel fogjuk kísérni e mozgalom minden fázisát; mert állampolitikai érdekünknek tartjuk a megyénkbeli 15 ezer g. k. hitvallásnak nevelésügyét, melyet az illetékes egyházi hatóságok évtizedeken keresztül — a kormány komoly beavatkozása nélkül — ennyire elhanyagoltak.

lappal, mégis megtette rajtuk azt a szégyent, hogy a mértékletes öreg Gadó fia létére agyonitta magát. Bizony csak nem mindig kerül jó helyre az a márvány tábla, meg az aranyos betűk! Az egész temetőben nincs olyan sírkő, mint az a nagy fekete márványoszlop, mindjárt ott a kápolna előtt. Az se igaz uton került oda. Mikor agyonverték azt a hosszú, fekete ismeretlen urat ott az erdő szélén — ti már nem emlékezhetek rá, nagyon régen történt, meg a nagy áradás előtt — egy gyászruhás szőke asszony — úgy mondják, hogy a felesége volt — nagyon gyakran kijárt a sírhöz, de bizony egy cseppet se látszott meg rajta, hogy valami nagyon siratta volna az urát. Vele járt mindig egy másik idegen, a ki szörnyen vig meg tréfálkozó volt egyébként, de mindjárt elkomorodott, a mint a temetőbe látogattak el és a fekete sírkövet keresték föl. A faluban azt suttogták, hogy ennek az embernek része volt a másik megölésében, mert hát a feleségen nem tudtak megosztzkodni. Annyi szent, hogy pár hét múlva az a szőke asszony letette a fátyolt, s megesküdött a másikkal. Pedig azon a sírkövön ott állott aranyos betűkkel: „ezt emelte

örökké gyászoló hitvese.“ Hogy most ott van-e még, nem tudom, mert már nem is bírnám elolvasni. Romlanak a szemeim, nagyon romlanak.

Mindnyájan biztosítottuk, hogy az aranyos betűk még teljes épségben gyászoltatják a hitvessel azt az agyonvert urt embert, s ez még inkább ok volt arra, hogy Sári néni a szemeinél maradjon.

Romlanak a szemeim, nagyon romlanak. Már én nem tudom, az öregség teszi-e, vagy a dokornak az ügyetlensége, de az szent igaz, hogy napról napra rosszabbul látok. Persze ez a mostani doktor se olyan, mint a régi volt; ehhez képest az valóságos csodadoktor volt. Ennek a fiatalnak egyéb se kell, mint a vastag nagy könyvei, abból szedi azt a vékonyka tudományát. Bezzeg másforma ember volt az az öreg doktor! Ha a pápaszemét föltette, a homlokát összeráncolta, hát ijedtünkben már attól is kigyógyultunk. Nem volt sehol olyan betegség, a mit ő ki ne kurált volna; de aztán nem is volt az egész környéken olyan keresett doktor, mint ő. Még az öreg grófné is odahagyta a sok pesti meg bécsi nagyszakállú orvost, aztán hozzáfordult. Az igaz, hogy nem is tudott úgy

kartyázní senki vele, mint épen ő. Még az a nyugalmazott kapitány sem, a kit ott tartottak hátramoszditónak a grófi kastélyban. Persze, annak a kapitánynak egyéb gondja is volt, mint hogy az öreg grófnét mulattassa, a miért aztán felmondta neki az öreg méltóságos asszony a barát ágot s a mi doktorunkkal kötötte meg. A kapitány dohogott egy kicsit, de csakhamar megbékélt s átpártolt a kálvinista tiszteleteshez, — akkor is az öreg Gombos Mózes volt ott, csakhogy még egész fiatalon...

— Ahán! — rikkantott föl egyhangulag az egész társaság, örülve, hogy egyszer már olyan emberre akadnak, a ki még most is él.

— No hát, — folytatta Sári néni, — a tiszteletesben jó társra talált, hogy pipaszó megpolitizálás mellett eltöltsek nap nap után az időt, szidják a németet, megdicsérik azt a Kossuthot, a ki később erre is járt, mikor a nagy forradalom alatt boldogot-boldogtalant bevitték katonának. Kár, igazán kár, hogy az öreg gombos Mózes uram kálvinista volt is, maradt is; hejh, de derék egy papunk lett volna az minékünk. Mikor az prédikálni kezdett, hát az egész eklézsia sirva fakadt, annyira szí-

TÖRVÉNYKEZÉS.

A szénkófa. Ki ne ismerné Berta Mihályt, azt a szegény szénkofát, kinek jobb kézfejét elvitte a dinamit s bal szemére még meg is vakította s operált jobb szemén is csak annyit lát, hogy megtudja különböztetni a sötétet a világostól. Naponként lehetett őt látni, a mint házról-házra járt ismert csacsi-fogatával, szemet árulgatva. Szemet szállított a bányákból a városba s így tengette életét napról-napra, tartotta fenn kisded családját és csacsijait, melyek helyett lovat azért nem vett, mert — mint mondogatni szokta: „ha lóval megyek, nem találok haza, de a számár engem haza visz.” — Mult év május hó 8-án is rendes munkáját végezte, midőn a Pálya-utczában Heit Ádám korcsmája elé ért. Itt pihenőt szokott ő többször tartani, mert hiába, nehéz a munka ily szegény embernek és hosszú az út Pécestől Szabolcsig oly sovány csacsiknak. A kis kocsijából kifogta a csacsikat s a korcsma istállójába kötötte, a kocsi pedig az ut szélén hagyta, míg ő maga betért az ivóba egy itóka borra. Ekkor történt meg, míg ő a drága nedűt ivogatta, hogy egy pár apró gyermek kapva a kínáló alkalmat, tologatni kezdték a kis kocsi ide-oda. De a multság nem tartott sokáig, mert megjelent köztük a szénhordó szárnalmas alakja ki dúlt ábrázattal és határt nem ismerő dühvel ragadta meg a keze ügyébe eső egyik gyermeket s a vízfolyásba lökte. Ez volt a veszte, mert a gyermek apja látván a történt dolgot, rögtön rendőrt hivatott. Ki maga? rivált rá a rendőr. „Ugy hívják, ahogy hívják; az vagyok, aki vagyok” — volt a szegény ember dübtől sugalt válasza. Mire a rendőr megragadta a szerencsétlent s be akarta kisérni, erre a szénhordó főlemeite operált jobb karját s a rendőr felé csapott, kit arczul találván, kettejük közt dulakodás támadt. A rendőrnek azonban csak hamar segítsége érkezett s a szénhordó most már látva, hogy veszett ügye van, búsan megindult a rendőrök előtt.

A törvényszék az enyhítő körülmények tekintetbevételé után, hatóság elleni erőszak miatt 14 napi fogházra ítélte. Az ügyész főlebbezést jelentett be.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* A phylloxera védekezés terén fölmerülő kérdésekkel tárgyilagon és szakszerűen foglalkozik a „Szőlészeti és Borászati Lap”, mely hazánkban az egyedüli önálló és független szaklap. Ujévtől kezdve már a 12-ik évfolyamba lépett s ez idő alatt a művelt olvasó szőlőtermelőknél nélkülözhetetlen házi barátja lett. — Melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe is. A „Szőlészeti és Borászati Lap” megjelen Kassán minden hó 1-én, 10-én és 20-án, Maurer János borászati író szerkesztésében. Előfizetési ára egy évre csak négy forint. Mutatvány-számokat szívesen küldenek.

véhez tudott szólni az embernek. Hát még mikor arról beszélt, hogy az ország veszélyben van, menjen honvédnek minden valamire való legény! Meg mikor azt hirdette ki a szószékről, hogy mátol kezdve nem vagyunk jobbágyok, s az urak is fizetnek adót! Az öreg gróf elvörösödött mérgében, hogy olyan jó szívvvel hirdeti ki: de annál jobban ujjongott a paraszt népesség. Ilyen derék ember ez a kálvinista pap; ugyancsak nem hasonlított hozzá a luteránus, a kit valahonnan Tótországából szalaszthattak közbénk, mert olyan csúnyán beszélt magyarul, hogy fürtelem volt hallgatni. Meg aztán nem is szerette a magyarokat; mikor a forradalom kiütött, a templomban prédikálta ki, hogy a császárhoz hünek kell maradni; mikor pedig nesztét vette, hogy az az átkozott Jellasiich jön erre a horvát csordáival, processióval meg zászlókkal akart elébe menni. De hiszen agyon is verték ám, a mint kiütött a ribillió. Ugy kellett neki. Megérdemelte. Erről a luteránus papról jut eszembe a Szűcs vargának a története. Hallottátok, ugy-e?

— Nem! — volt az általános felelet; ámbar ha hallottuk volna is, az nem gátolta

CSARNOK.

A lázadó.

— Irta: L. du Bois. —

Fordította: Zoltán Vilmos.

IV.

Ama palota előcsarnokában, melynek pompás termeiben Katalin oly gyakran megfélemlített női méltóságáról és uralkodói kötelességeiről, egy szoba, a császárnő szobájának ajtaja előtt egy testőr állott őrt. Sápadt volt, mint a halál és mozdulatlan, mint a szobor s csak azt látszott várni, hogy a palotában minden hang elhaljon. Azután hirtelen megfordulva, gyorsan kinyitá az ajtót, azt maga után bezárta és Katalin előtt állott.

A császárnő megijedt. A félelemnek homályos érzete vett rajta erőt, miközben bámulva tekintett az előtte álló alakra, mely meglepően hasonlított elhunyt férjéhez.

De a következő perczben már magához tért. Rögtön fölismerte, hogy a jövevény szándékai áruló természetűek és léptei ösztönszerűleg a kandaló felé irányultak, melynek párkányán pisztoly feküdt. De Pugacsev utját állta.

— Katalin, — szólt halkán — ismer ön engem?

— Tedd le álarcodat, komédiás — felelt ez — tudom, hogy csaló vagy!

A kozák szemei lángoltak. Katalin remegett. Az életet szerette, uralkodónő volt, hatalommal és szépséggel bírt és istenítette az élvezetet. Egy perczig mérlegelte a veszedelmet s a következőben elhatározása az eszközökre vonatkozólag, melyekkel védekezni akart, már szilárdan állott. Hirtelen elfojtva büszkeségét, alázatos lett és kérések léptek a gyalázó szók helyébe.

— Ön nem csalhat meg engem! — kiálta föl. — Ön nem III. Péter, de ön császárhoz ezerszer hasonlább, mint ő volt. Az ön eszessége és bátorsága megadják önnek azt, a mit semmi-fele bíbor nem adhat.

Mig e szavakat mondta, észrevétlenül közelebb jött a kandallóhoz.

— Áldom a véletlent. — folytató — mely ön ma este ide vezette. Meguntam ez életet, melyet eddig éltem, a hogy valószínűleg ön is megunta már a szerepet, melyet eddig játszott. Kösse össze sorsát az enyimmel! Jöjjön és ossza meg velem a trónt. Legyen enyém. Én végtelen boldogságot nyújthatok annak, a kit szerettek. Pugacsev, visszautasítja ön szerelmemet?

A császárnő, a szép, a megcsodált asszony szerelmes tekintetet vetett a szegény kozákra.

Mig Pugacsev ez édes, részegítő szavakat hallgatta, érezte, hogy ellenállhatlan hatalomnak kell meghódolnia; jelleme az utóbbi idő kicsapongásaiban elvesztette előbbi szilárdságát.

— Katalin, — kiálta — önnek oly nagy hatalma van a bűvöléshez, hogy nem állhatok ellen. Nem, én nem vagyok III. Péter, én csak

volna Sári nénit, hogy meg egyszer el ne mondja.

— No hát elmondom. Ő is . . .

Ekkor lépett be a hajdu, hogy a tisztartó ur izeni, elég volt mára a tollfosztásból, menjünk haza.

Nosza, ugrott föl az a sok leányzó a maga porciója mellől, a mit ugyis már csak immel-ámmal tisztogattak. Persze, nem is lehetett volna ott tisztességesen dolgozni, mikor mindig avval a legénnyel kellett viaskodni, a melyeknek ott mellette egyében se járt az esze, mint azon, hányszor csókolhassa meg lopva a pirosposzsgás orcáját.

Hogy hányszor sikerült minden ellenállás dacára is ez a merénylet, arról hallgat a krónika.

No meg azért se mehetett a munka, mert oda kellett figyelni az elbeszélésre.

Kissé nehezen ment ugyan, de legalább mire a végére értünk, egész tisztában lehetünk a Virágh öregbirónak a nevetséges historiájával.

Reményilem, kedves olvasó, te is tisztában vagy vele; legalább is annyira, mint én.

Indigó-pinty.

szegény kozák vagyok, ki az Irghis pusztáiban születtem. Ön szerelmét ajánlja föl nekem, én azt elfogadom. Lemondok nagyravágyó terveimről, mert a gondolat, hogy önnel oszthatom meg a koronát, a boldogság oly magas polczára emel, melyet legmerészebb álmaim sem tudtak elérni soha. Én szolgálni fogok önnek rabszolgaként, én imádni fogom önt —

Mig beszélt, a császárnő vonásain föltűnő változás ment végbe. Hirtelen, még mielőtt Pugacsev elkezdett mondatát befejezhette volna, a kandaló párkányzatához ugrott, megragadta a pisztolyt és Pugacsev mellének irányozta.

— Térdre, rabszolga! — kiálta most. — Térdre uralkodó és bírád előtt!

Düh szikrázott a kozák szemeiben.

— Semmirevaló! — kiálta kardot rántva. De a pisztoly szája fenyegette s ő visszariadt a császárnő elszánt magatartásától.

— Kötő színész vagy, — folytató az ajtóhoz közeledve — de ne löjj! Elhibázhatnál vagy csak megsebesíthetnél és akkor . . . jó éjszakát titkos kedvteléseidnek és éji orgiáidnak! Kardom nem hibázna el téged!

A kozák elérte az ajtót és kinyitotta azt, a nélkül hogy a császárnő megváltoztatni merete volna állását.

— Pugacsev üdvözöl téged, Katalin, de óvakodjál, mert visszatér mint III. Péter!

— Vizontlátásra, Pugacsev!

V.

Hogy ama veszélynek nyugtalanító érzete, melytől Katalin megmenekült, megbénította e természetes erélyét, vagy hogy félt-e a czárnő, miszerint Pugacsev üldözötése által titkos ellenégeit, kik — mint látszik — testőrei közt is voltak, kihívja: azt ne keressük; annyi azonban bizonyos, hogy amaz est eseményeiről mélyen hallgatott.

A következő nap reggelén a gyakorlóterén maga köré gyűjté tábornokait s megparancsolta nekik, hogy az ország védelmére még egy döntő utolsó ütközetbe bocsatkozzanak a lázadókkal.

A csata megtörtént s Pugacsev teljesen leverette, a saiki pusztakba üzetett vissza, a honnan a lázadás kiindult.

Megsebesítve és üldözve Tugaroff és leánya kíséretében, egy csapat kozákkal a hegyesség csaknem hozzáférhetlen helyén keresett ótalmat. Ott egy kölapon kinyújtózva és számos sebből vérezve, ráért hibái és a szerencse alhatatlansága fölött elmélkedni. Mindennek dacára még sem hagyta el minden remény.

— Tugaroff, — szólt társához — a szerencse elhagyott bennünket, de az Ural lakóinál még mindig III. Péter vagyok. E név elég hatalmas lesz egy új hadsereg toborzására.

A kozák különös módon rázta fejét.

— Hiu remény! — felelt. — Mindennek vége és az ellenállás lehetetlen. Nem tehetsz mást, mint hogy megadd magad.

— Megadjam magam? — kiálta Pugacsev ijedten, miközben nagy erőlködéssel igyekezett fölállni. — Nem tudod-e, hogy Katalin kerékbe tört bennünket és tagjainkat széttépeti, ha megadjuk magunkat.

— Tudom Pugacsev, de nekem nincs mitől tartani. A te életed váltásdíj lesz az enyimért. Egy óra múlva megkötözve adlak át Samarov tábornoknak.

Mig beszélt, megragadta a kalandor törét és mellére térdelt.

— Emlékezzél vissza a multra, Pugacsev — folytató. — Volt-e valaha társad, a ki odaadobban és bátrabban szolgált volna, mint én? Ki volt az első, a ki téged császárrá kiáltott ki az Ural pusztáiban? Én, a ki közreműködtem csalásodban, a nélkül, hogy nyereségre gondoltam volna, a ki jobban szerettem a lándzsát a jogarnál és a sätort a palotánál. A mit érted tettem, azt csak azért tettem, mert ifjuságom barátja, leányom férje voltál. De te bűnös játékot íztél ragaszkodásommal és atyai szeretetemet lábbal tiportad! Most érezni fogod régen táplált boszumot! Győzve vagy legyőzve, ki nem kerülhetted volna azt. Ha koronát nyersz, én vagyok az első, ki letépek fejedről, hogy véreddel fessek a hermelint!

Pugacsev holthalavány lett és hideg veriték gyöngyözött homlokán.

— Barbár! — kiálta — nem vagyok eléggé nyomorult?

— Nem annyira nyomorult, mint gonosz.

— Adj időt a megbánásra!

— Kérd a császárnőtől.

— Kegyelem Tugaroff! . . . Ne büntess hibát büntényneivel!

— Eldobtad magadtól leányomat! Pugaesev halálfelelme minden szóval nőtt. Világosan látta, hogy a kozák gyűlölete engesztelhetlen s ezért terdelni causzva vonszolta magát Zsófia lábaihoz, a ki szomorúan és hallgatva állott csekély távolságban.

— Angyal, ki ellen vakságomban vétettem, nincs egy közbenjáró szód érdekemben? — esdett.

— Elátkoz téged, gyalázatos gyerek! — kiáltá Tugaroff, megrugva Pugaesevet.

— Megbocsátok, Jemetha! — suttogá Zsófia és ingatag léptekkel távozott.

VI.

Két héttel később Moszkva nagyterén ropant néptömeg állott egy ketrecz előtt, melyben foglyot mutattak a népnek.

II. Katalin is a nézők között volt. Kegyetlen gyönyörrel szemlélte az élő tetemet a vaspálcák mögött.

— Jó napot, Pugaesev! — nevetett gúnyosan a szerencsétlen kalandorra.

Azután az öt kísérő Aschoff herezegőhöz és Panin grófhoz fordulva, hozzá tevén:

— Jöjjenek önök! a komédia be van fejezve; innom kell Voltairenek.

Másnap Pugaesevet megnégyelték.

Tugaroff és leánya visszatértek az Irghis néptelen pusztáiba.

(Vége.)

KÖZGAZDASÁG.

A baranyamegyei gazdasági egyesület mult hétfőn tartotta évi rendes közgyűlését. Az egyesület — az elnök jelentése szerint — a mult évben is részint a főtartott szaklapban adott jótanácsok s díjak kiosztásával igyekezett a gazdaság egyes ágainak emelkedését, sőt fölvirágzását lehetővé tenni. A földmivelésügyi miniszterium 1500 frttal növelte a bikavásárlási alapot, mely e szerint 4500 frtot tesz ki. Elismerés illeti O t o c s k a Géza alelnököt, ki mint az előbb említett alap hű kezelője, fáradhatatlan szorgalommal 76 drb bikát helyezett el a megye területén, sőt megbízható kezelése folytán tolnamegyei községek és Vasmege gazdasági egyesülete is bizalommal kereste meg őt, ki a megye területén már el nem helyezhető bikákból nekik is juttatott. A szarvasmarhatenyésztés emelésére a lefolyt évben két szemlét tartott az egyesület; az egyiket június hó 1-én Sásdon, a másikat október hó 19-én Villányon. Az első jutalmul kiosztott 342 frt 20 kr. értékű gazdasági eszközöket és 25 díszokmányt, a másikon 1038 frt 49 kr. értékű díjakat részint tenyészállatokban, részint gazdasági eszközökben. Az egyesület Pécsváradon kísérleti amerikai szőlőtelepet létesített, azonkívül Helesfa község számára eszközölt ki 15 ezer drb. szőlővesszőt, a hol a kísérleti telep ez év folyamán lép életbe. Az egyesületnek volt 30 alapító és 508 rendes tagja. A pénztár állapota: bevétel 1927 frt 55 kr., kiadás 1824 frt 86 kr. volt, maradt még 103 frt 69 kr.

Gabona-arjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1891. évi január hó 10-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza	) őszi	—	frt	—	frt	—
	) tavaszi	—	frt	—	frt	—
Kétszeres	) új	7	"	50	7	"
	) ó	—	"	—	6	"
Rozs	) új	6	"	70	6	"
	) ó	—	"	—	—	—
Árpa	) őszi	—	"	—	—	"
	) tavaszi	—	"	—	—	"
	) új	—	"	—	—	"
Kukoricza	) ó	—	"	—	—	"
	) új	6	"	30	6	"
Széna	) ó	2	"	40	2	"
	) új	—	"	—	—	"
Szalma		1	"	80	1	"

Kínálat: gyenge (mintegy 100 gabonaköcsi volt a piacon.)

Lapfőlapja: Nagy Ferencz Felelős szerkesztő: Haksch Lajos.

NYILT-TÉR.†)

Hazánk legkitünőbb ásványvizének egyike a

véghelesi

Vera-forrás

mely orvosi szak tekintélyek által ajánltatik általában, de főképen e járványos időben

Kapható gyógyszerárak, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben.

Littke pezsgő.

A t. cz. közönség szives tudomására hozom, hogy LITTKÉ L. pécsi pezsgőgyárnak raktárát átvettem, és ezen gyárban előállított pezsgőt gyári áron árusítom el.

Hasonlóképp raktáron tartom következő francia pezsgőket Pomery és Greno, Moet és Chandon, Roederer és Cliquot, továbbá hazai és francia cognacot, melyek nálam mérsékelt áron kaphatók.

Tisztelettel

Eizer János,

Pécsett, a királyi tabla palotájában.

INFLUENZA betegségnél kitünő szolgálatot tesz a

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazták **tüdő, gége és a gyomor** hurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Triest, Fiume és hazánkban a **kolera** megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos **ÉdeskutyL** m. kir. és szerb kir. udv. ásványvíz-szállítóvállalatnál, Budapes'ten

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerárba, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Értesítés.

Tisztelettel tudomására hozzuk a n. t. közönségnek, hogy az

„OSZTRÁK PHÖNIX“

biztosító társulat

Pécs és környékbeli főügynökségét

özv. Reeh Vilmosné cégére

(Ferencziek-utca 4. sz.) ruházták át, a hol

tűz-, jég-, élet- és baleset elleni

biztosítások a legjutányosabb föltételek mellett elfogadtatnak és felvilágosítások a legkészségesebben adatnak.

Az „Osztrák Phönix“

biztosító társulat

budapesti vezérügynöksége.

Kalap üzlet eladás.

A volt **TODOR GYÖRGY**

KALAP ÜZLETE

a raktáron lévő kalapokkal stb. valamint az üzletben lévő összes berendezés, más üzlet átvétele miatt, szabad kézből jutányos árért, azonnal eladó. A vevő kívánságára esetleg egyedül a bolti berendezés külön is eladatik. Bővebb felvilágosítást ad, ott a kalapos üzletben.

Todor György

Pécsett, budai-fő-utca 4. sz.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

MEGHIVÁS.

A

Mágocsvidéki takarékpénztár-részvény-társaság

folyó évi február hó 16-ikán délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében tartandó.

II. rendes közgyűlésére

a t. részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése.
2. A mérleg előterjesztése és a felmentvény megadása.
3. A tiszta nyereség mikénti felosztása.
4. Az alapszabályok módosítása.
5. A felügyelő bizottság megválasztása, valamint az igazgatóság kiegészítése.
6. A napibiztosok díjainak megállapítása.
7. Elnöknek egy évre leendő választása.
8. A jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kiküldése.

B.-Mágocs, 1891. január 13-ikán.

Az igazgatóság.

A t. cz. részvényesek figyelmertetnek az alapszabályok 30. §-ára.

16332. sz.
tk. 1890.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pécsen elhalt néhai Herbszter János hagyatékához tartozó ingatlan az örökösök által kérelmezett önkéntes árverés folytán a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécsvárosában fekvő a pécsi 328. sz. tjkvben felvett 570. hszsz. 366. régi számú házra az árverést 9000 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1891. évi márczius hó 12-ik napján ó. 10 órakor ezen törvényszék hivatalos helyiségében az árverési szobában földszint megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 900 forintot készpénzben avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1890. évi november hó 7-én. A pécsi kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Lukrits István,
kir. törvszéki bíró.

Mindennemű vizi betegség

és annak utóbjai ellen egymint: sárgaság, bél- és hólyag-katarus, lélegzési nehézség, májbj stb. ellen legjobb gyógyszer a hírneves

Hydropsin

(orvosok által ajánlva)

Grobstein Sée- Gyógyszertárában

Gmunden-gyógyfürdőben,
Felső Ausztriában

egy palacknak ára használati utasítással együtt
1 frt. csomagolva 1 frt 20 kr.

17626. sz.
tkv. 1890.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Trotter Terézia végrehajtónak Rottmayer Lajos ügyis mint kk. Rottmayer Irén gyámja végrehajtást szenvedett elleni 400 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén lévő Pécs város határában fekvő a pécsi 2195. sz. tjkvben felvett I., II. alatti 3380b, 3381b hsz. 7. sz. ház és 3395b, 3396b hsz. 603 régi, 20 új számú ház, belsőre 3115 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi május hó 8-ik napján délelőtti 10 órakor ezen törvszék hiv. helyiségében az árverési szobában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezoi szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 311 forint 50 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881: LX. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1890. évi nov. hó 21 én, a pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság.

Lukrits István
kir. törvszéki bíró.

3., valamint

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyü emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama esetknél, melyknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III. kerület Heumarkt az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárán.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth Janos és az Irgalmasok gyógyszerárán; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

A felséges királyi család kedvencz itala.

KRONDORFI SAVANYUVIZ

a t. cz. közönség figyelmébe ajánlatik, mint a létező legkitünőbb savanyu-
viz, kitünő borviz.

Nagyhatású gyógyital a lélegzési, emésztési és vizelet-szer-
vek hurutos bántalmainál, általában mindazon esetekben, melyknél orvosi rendelet szerint savanyuviz használandó.

Magyarországi főraktár:

BAUER LAJOS és TESTVÉRE

Budapest V. Arany János-utca 9.

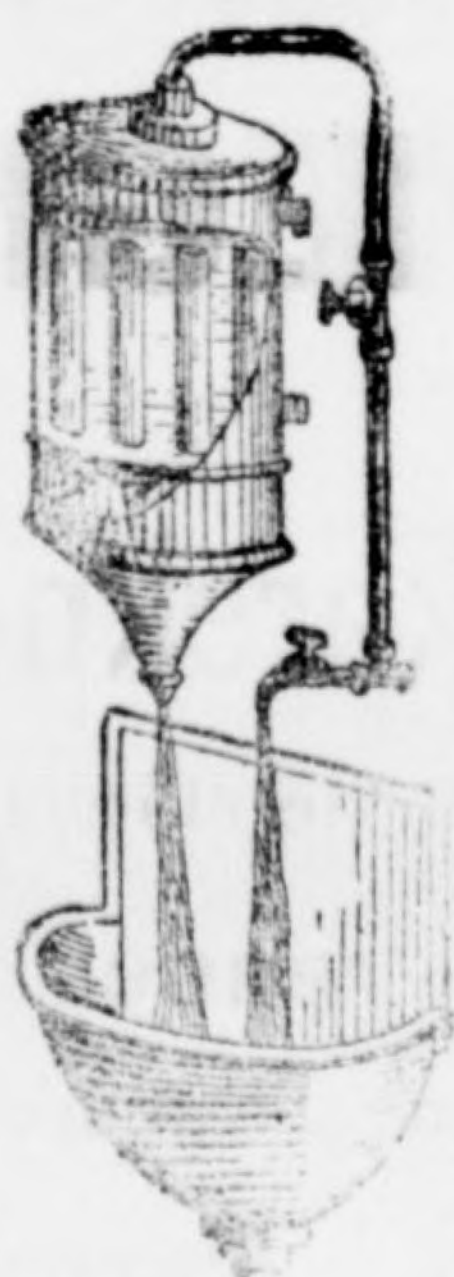
Pécs és vidéke számára főraktár:

Grünhut és Hirschler uraknál
PÉCSETT.

Kapható minden fűszerkereskedésében vendéglőben.

Legbiztosabb szer egészségtelen ivóvíz ellen!

Vízvezetéki szűrő

A PASTEUR rendszerű
Chamberland-féle szabadalmazott

szűrő

a legegyszerűbb módon — bármily zavaros vagy tisztátlan
vizet — kristálytisztítóra szűr. — A Pasteur-féle rendszer az
egyedüli, mely által vizet mikroba- és bakteriamentesen szűrni,
tehát minden fertőző csirát, a cholera, typhus stb. bacillu-
sokat a vízből eltávolítani lehet.

Elismerve valamennyi egészségügyi és orvostudomá-
nyi kapacitása által és budapesti járványbizottság által
ajánlva.

Ngs. Fodor József tanár úr, a budapesti egész
ségügyi-intézet igazgatója e felől a következőket írja
1885. május 4-ről kelt levelében:

„Az új Chamberland-Pasteur-féle szűrőkészüléken
6 héten át szünet nélkül folyt a vízvezeték vize, s ismételt vizsgálatom
alapján megelégedéssel irhatom, hogy ez idő alatt bakteria a szűrőn
egyáltalában nem jutott keresztül, noha vízvezetéki vizünkben ez idő
szerint legalább 100—120.000 bakteria tartalmaztatik minden liter
vizben.“

Háztartási szűrő 50 liter napi képességgel 36 frt.
" " 60 " " " 46 frt.
" " 70 " " " 60 frt.

ZELLERIN MÁTYÁS

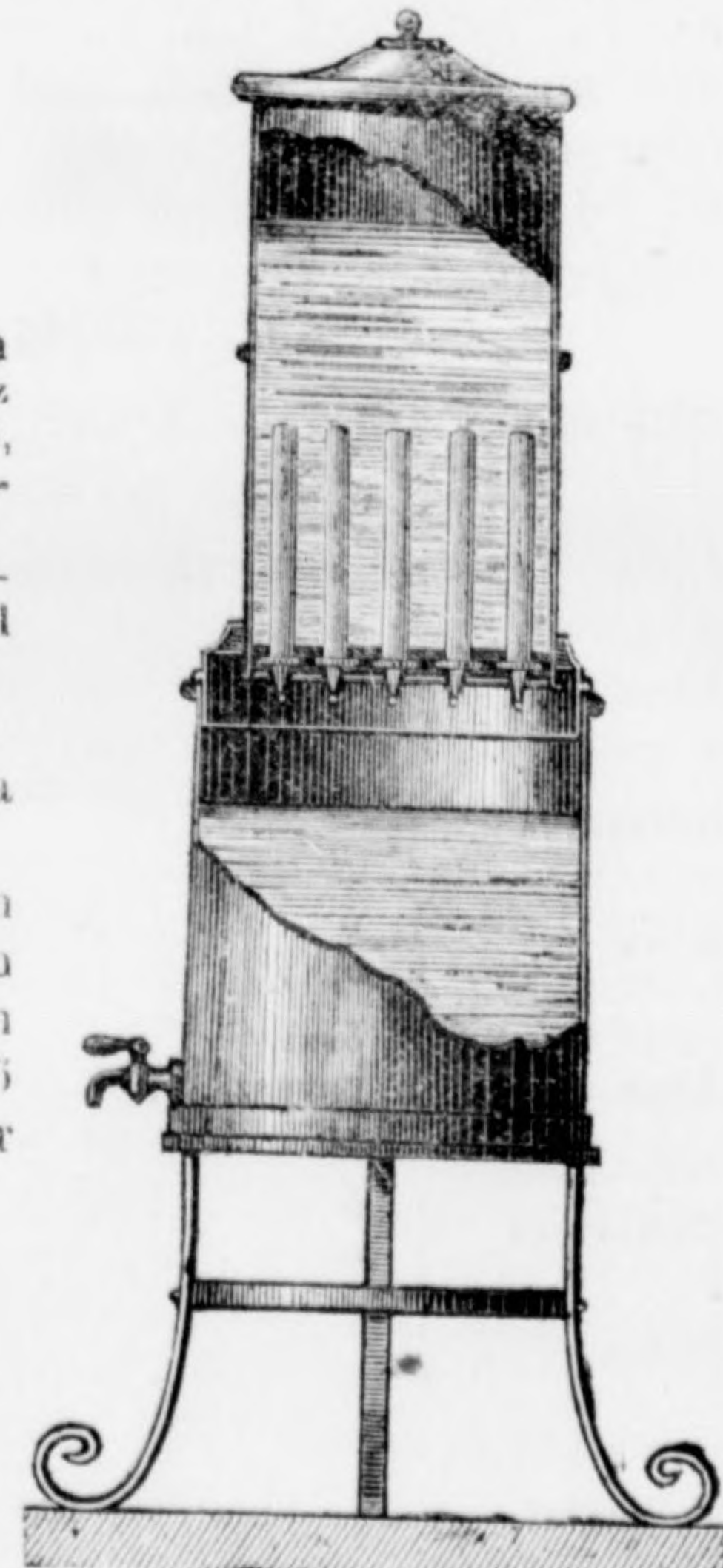
cs. és kir. udv. szállító

Budapesten, VII. nagydíófa-utca 14. sz.

és Sebestyen-tér 4. sz.

Árjegyzék és magyarázatok kívánatra bérmeatve küldetnek.

Háztartási szűrő, fel-
töltésre berendezve.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen

Pontos szolgálati!

Mindenben nagy választék!!

Báli virágok, legyezők és fejdíszek
legújabb ruha-díszek, csipkék és csipke-szövetek
ruhákra.

Selyem báli-kendők és angol illatszerek.

Férfi báli-ingek, nyakkendők
Claqueok!! és Belépők

Roth és Rosenthal-nál

Király (fő)-utca, Hattyu-épület.

Mintákkal is szolgálunk!!

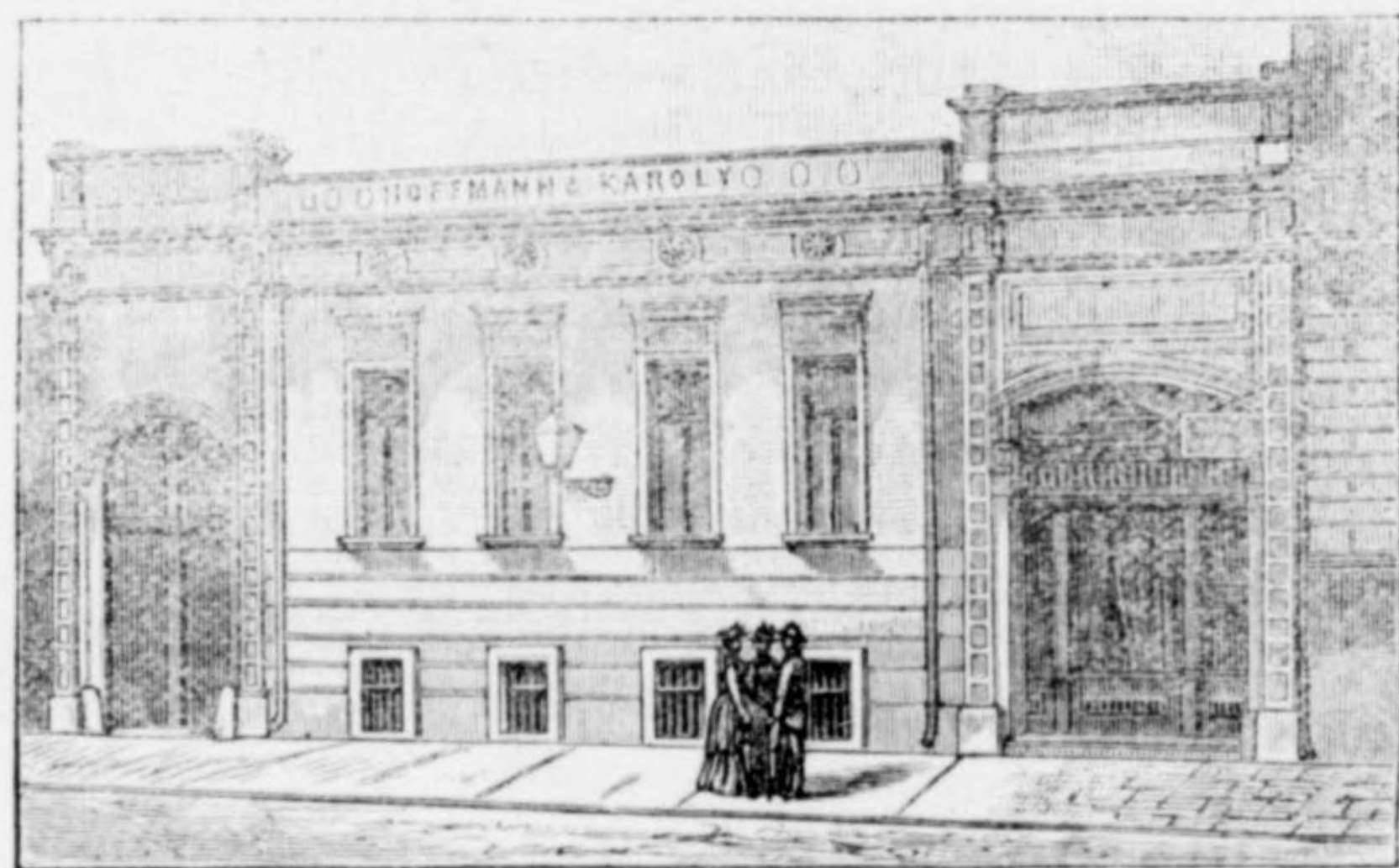
Izléses tárgyak!!!

Első pécsi butor-, ajtó- és ablak-gyár

HOFFMANN KÁROLY

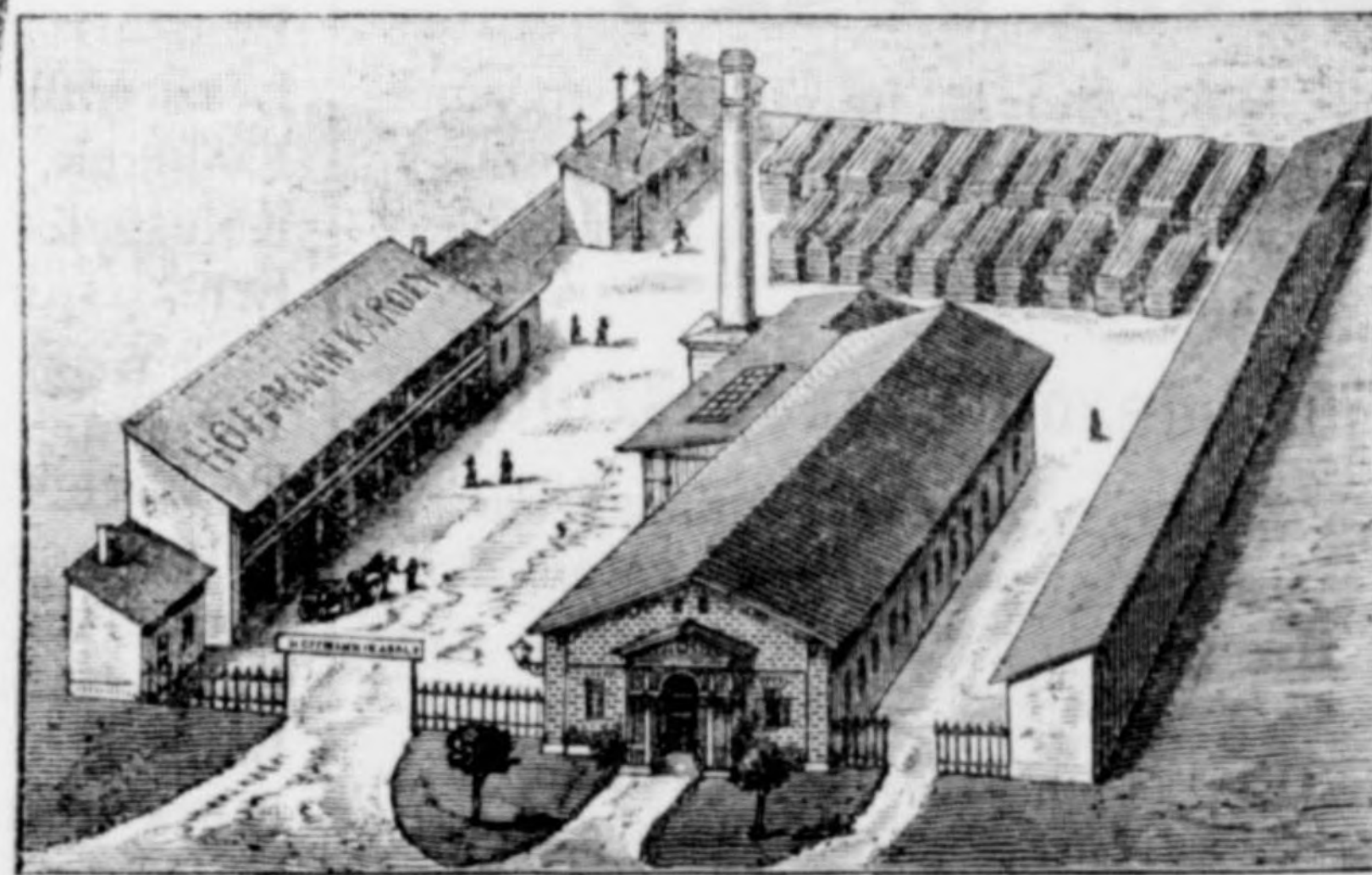
butor-raktára.

asztalosárúk-gyára

Ópósta-utca 14. sz.

készít és szállít az
épület- és butor-szak-
mába vágó minden-
nemű fa-munkákat a
legjobb minőségű
anyagból, állandó,
gyakorlott munká-
sokkal és a legjobb
gépekkel.

Siklósi-utca 33. sz.

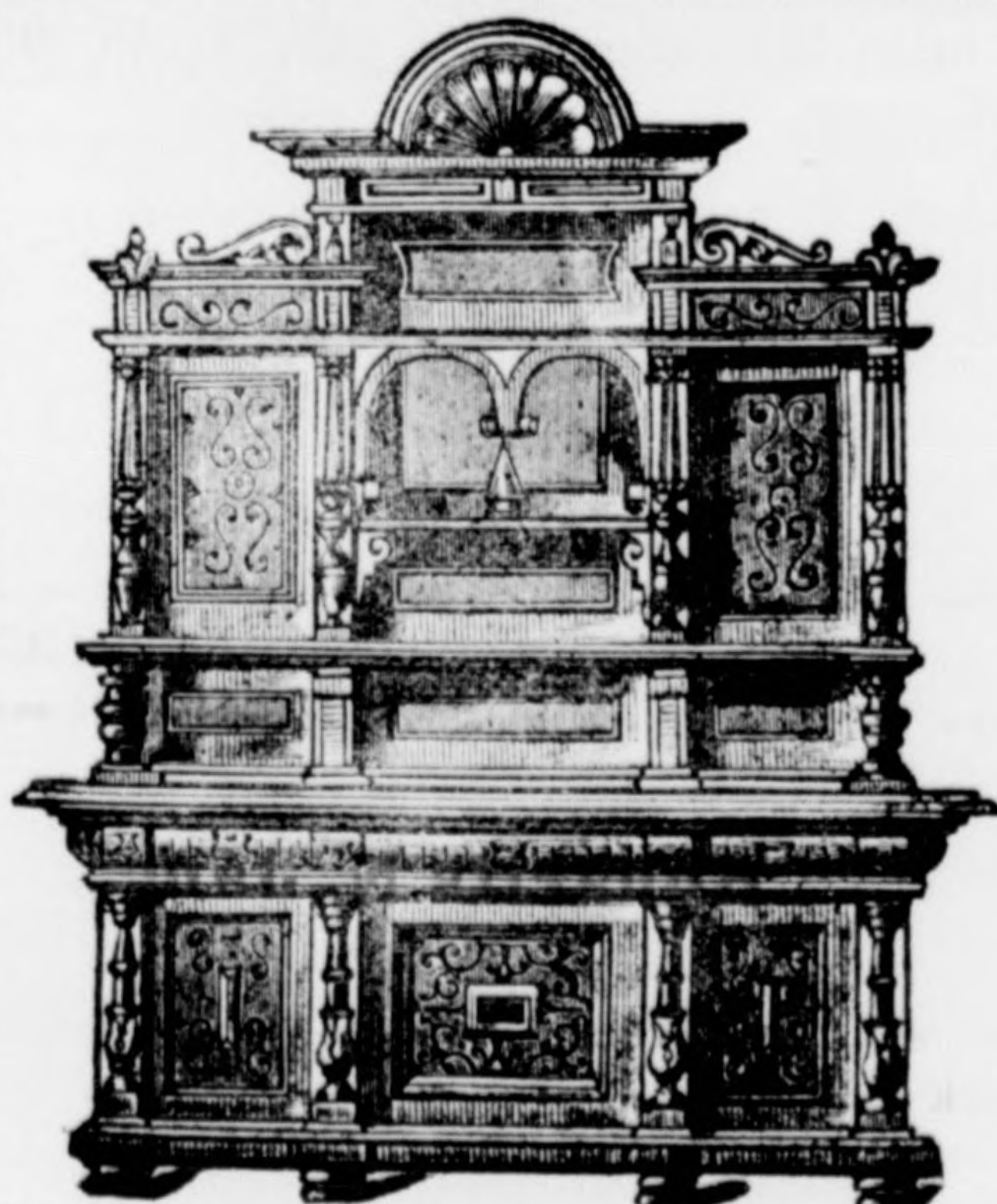
Nagy raktár mindennemű
fa- és kárpitozott butorokból, valamint székekből hajlitott fából és vasbutorból.

Butorszállítás saját párnázott zárt kocsikban.

Kétszárnyu ajtók	1-25 széles, 2-50 magas	Ablakok bel- és külső szárnyal	1-00 szél. 2-00 mag.
Keresztajtók	0-90 " 2-10 "	" bel- és külső szárnya betelé nyíló	1-00 " 2-00 "
Árnyéksék- és kamaraajtók	0-70 " 1-90 "	Ablakok bel- vagy külső szárnyal	1-00 " 2-00 "
		Árnyéksék- és kamara-ablakok	30 cm. széles 60 cm. mag.

A legolcsóbb árak mellett mindenkor készletben tartanak.

Költségvetések a legnagyobb készséggel készíttetnek.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerű berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szo-
bák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytar-
tók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan
eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

HIRDETMEYNY.

A Pécs-Baranyai Központi Takarékpénztár

1891. évi február hó 2-án d. e. 10 órakor saját helyiségében tartja

XVIII. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT,

melyre a t. cz. részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 90. és 91. §§-ra*) tisztelettel meghívotnak

A közgyűlés tárgyai:

- 1) Közgyűlési elnök megválasztása;
- 2) a számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása;
- 3) 11 igazgatósági és 4 felügyelő-bizottsági tagnak 3 évre leendő megválasztása;
- 4) az igazgatóság- és felügyelő-bizottság f. évi díjainak megállapítása;
- 5) a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése.

Kelt Pécsen, 1891. évi január hó 15-én tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.

* Melynek értelmében a három hóval előbb átírt részvények a közgyűlést legalább 24 órával megelőzőleg az intézet pénztáránál letéteményezendők.

A Pécs-Baranyai Központi Takarékpénztár

MÉRLEG-SZÁMLÁJA.

VAGYON.		TEHER.
Pénztári készlet	8.241.71	Részvényalaptőke frt 200.000.—
Leszámitott váltók	627.116.42	30% befizetéssel . . . . .
Előlegek, kézi zálogra	4.011.—	60.000.—
Kölcsönök ingatlanokra	79.477.09	Tartaléktőke . . . . .
Értékpapírok	11.029.75	16.124.66
utáni kamat, decz. 31-ig	100.—	Különleges tartalékok:
Törzsház	180.894.85	Értékpapírok után . . . . .
Felszerelvények 10% leírás után	1.062.48	6.410.22
Letétemények	146.218.—	Érczbetétek " . . . . .
Perköltség előleg	500.—	697.85
Folyó számlák	68.415.13	Nyugdíjalap . . . . .
Bank giró számla	7.658.14	6.585.03
Előre fizetett jövedelmi adó	29.48	Tiszti biztosítékok . . . . .
Törzsház jövedelem hátralék	398.01	3.600.—
		Különféle biztosítékok . . . . .
		142.618.—
		Takarékbetétek . . . . .
		826.773.56
		Viszleszámitolás . . . . .
		57.466.32
		Fel nem vett osztalék . . . . .
		127.—
		Átmeneti kamatok . . . . .
		3.212.80
		Előre felvett kölcsön kamatok . . . . .
		258.31
		Nyereség egyenlegül . . . . .
		11.278.31
	1,135 152.06	
		1,135 152.06

NYEREMÉNY- és VESZTESÉG-SZÁMLA.

TARTOZIK.		KÖVETEL.
Kamatokért:		Kamatokért:
Takarékbetétek után frt 32.996.53		Váltóleszámitolások után frt 36.859.47
Tartalékalap " " 912.72		Előlegezések " " 258.07
Nyugdíjalap " " 372.72		Kölcsönök " " 6.042.06
Viszleszámitolás " " 2.232.53	36.514.50	Folyó-számlák " " 6.467.76
Tiszti- és szolgafizetésekért	4.760.—	Különfélék " " 243.04
Lakbérért	400.—	Értékpapírok " " 400.—
Irodai és perköltségekért	981.34	50.270.40
Felügyelő-bizottság tiszteletdíja	200.—	Nyereség-áthozat 1889. évről . . . . .
Napibiztosok tiszteletdíja	598.—	624.92
Betét-kamat utáni adóért	3.299.68	Törzsház utáni jövedelemért . . . . .
Törzsház utáni adóért	3.540.16	13.481.05
" költségekért	2.420.81	
Jövedelmi adóért	265.52	
Leírásért:		
Felszerelvényeknél 10%	118.05	
Egyenleg tiszta nyereségül	11.278.31	
	64.376.37	64.376.37

Pécsen, 1890. évi december hó 31-én.

Ludwig Károly,

Blauhorn Antal,

Kohárits N. János,

pénztárnok.

igazgatósági elnök.

könyvelő.

Jelen mérleg nyereség- és veszteség-számlákat a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről tételre összehasonlítván, azokat tökéletesen helyesnek találtuk.

Pécsen, 1891. január hó 17-én.

A felügyelő-bizottság:

Aidinger János.

Dulánszky Adolf.

Ivánkovits István.

Zavaros Péter.

Nyomatott Taisz Józsefnél Pécsen, 1890.

615.

vg. 1890. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. bíróság 1087/1890. számú végzése által Mayer Ferencz pécsi lakos végrehajtató javára Langter Alajos Stein a/d Donau lakos ellen 2254 frt 86 tőke, ennek 1890. évi február hó 20. napjától számi-tandó 6% kamatai és eddig összesen 190 frt 60 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 587 frt 48 kr-ra becsült borszivattyu a hozzátartozó részekkel és 27 drb üres hordóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 15697/1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Mayer Ferencz lakásán a Makár alján leendő eszközzésére 1890. évi jan. hó 19. napjának délután 3 órája határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóság vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában, megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1891. évi január hó 5-ik napján.

Vitalyos Imre,

kir. bir. végrehajtó.

Becsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindenemü gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszerárában, valamint az Egger A. fia gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zeiga László és az irt. rend gyógyszerárában. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Ödön gyógyszer. valamint az

16501.

tkv. 1890. sz.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Toldi Béla pécsi lakos végrehajtónak Barnaky Gyula pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 105 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő a Pécs város határában fekvő a pécsi 2214. sz. tjkben felvett 3432. lsz. szőlő és présházra 1553 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi február hó 10. napján délelőtt 10 órakor, ezen kir. törvényszék hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 155 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1890. évi november hó 6-ik napján. A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Lukrits István

kir. törvénzéki bír.